

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592599056.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Det kunde ikke være Grev Fritz rigtig behageligt at see mig igjen, og endskjøndt Velopdragenhed altfor meget ledede ham ligesom et andet Instinct, til at han skulde vise Misfornøielse, var der dog en himmelvid Forskjel mellem vort Gjensyn og den freidige Ungdommelighed ved vort første Møde. Jeg troer heller ikke, at Greven fandt stort Behag i Gjensynet. Jeg er overbevist om, at havde han mødt 162 mig i trykkede Kaar, vilde han ikke blot paa en smuk Maade have tilbudt mig Bistand, men baade under fire Øine og i Selskab have behandlet mig med største Forekommenhed. Men den Omstændighed, at jeg stod aldeles uafhængig, uden at han ret begreb hvordan, at jeg virkelig socialt var hans Lige, uden at han behøvede at løfte mig op dertil, var upaatvivlelig en Dæmper paa hans Venskab. Grevinden var uforandret. En Dame af høi Stand, ja enhver virkelig Dame, kan indtage en Stilling overfor en ung Mand, hvoraf det er umuligt at slutte, hvad hun egentlig mener med den beskyttende Gunst, hun viser ham. Hun kan være nedladende baade mod en Prinds og mod en Borgerlig, og den Borgerlige veed ikke, om det er Nedladenhed eller Anerkjendelse. Jeg havde aldrig i denne Henseende været paa det Rene med Hensyn til Grevinden og var det heller ikke nu. Men noget Særeeget, en Mangel paa Et eller Andet, var der i Forholdet mellem de tre Mennesker og mig, især for dem, der enten som Comtesse Felicia tilforn havde seet os sammen eller som *Astrid* havde faaet den Forestilling, at jeg stod paa intim Fod med dem.